

סג:

עין משפט
גר מצוה

קָנוּ אַ מִי שִׁיחַ מֶלֶךְ
עֲתֵדֵרֵי הַלֵּלֶה בִּי
קָנוּ בְּמִי שִׁיחַ מֶלֶךְ עִי
הַלֵּלֶה יֵא סַמָּה לֵאזֵר
לֵה:
קָנוּ גַּם מִי שִׁיחַ מֶלֶךְ
שׁוֹמְרֵי הַלֵּלֶה יֵא סַמָּה
עִי עַם עֲשׂוּנֵי יֵדֵי
קָנוּ סַמָּה בְּעֲשׂוּנֵי יֵדֵי
סִי קָנוּ סַמָּה אֶל עִי
בְּמִי שִׁיחַ:
קָנוּ דֵּה מִי שִׁיחַ מֶלֶךְ
עִי הֵלֵ יֵא סַמָּה
לֵאזֵר לֵה עֲשׂוּנֵי יֵדֵי
קָנוּ סַמָּה דֵּה:
קָנוּ מִי שִׁיחַ מֶלֶךְ
מִי שִׁיחַ כְּמִרֵה הַלֵּלֶה

קסא ז עוש"ע י"ד ס"י
קמו פערף ה:

ה. אור השלם

1. ובכל אשר אמרת אליכם תשמעו והם אלהים אמרו לא תזכירו את שמענו על פניך: 2. וכל ישראל שמעו ויאמרו ויפלו לעשות כדבר ה' עבד הזה בברכה: 3. קרע בל קרס נני רוי עצמיתו לחצו ולבנהה ואתהים עצמות משא לעשה ישיהו מו א' ואתם עזר יי תשכחם את הר קרשי הערכים לגר שלחן והממלאים לפני מוקד: ישיהו סה י' 5. קרס כרע יחדיו לא יכלו מלט משא ונפשם שבו מלבו:

ישעיהו מו
6. דברו בריב אלות
שוא ברת ברת ופרח
בראש משפט על תלמה
שדה: גלגלות בית און
יגורו שכן שמרון כי אבל
יגורו עמו ובקמיו כיו
יגורו על כבודו כי גל
הרשי יד-ה
7. מתנה יוספו לחטא
ויפשו להם מסכה
מכסס כתובים עצבים
מעשה תרשים בלא להם
הם אחרים וכוזי אדם
עגלים מקום

הושע נ' 8. ואנשי בבל עשו את
סבות בנות ואנשי בות
את נרגל ואנשי
חמת עשו את אשקנז:
מלכים ב' ז'
9. והעמים עשו בנות ואת
החלק המסוריים שרשים
את בניהם באש
לארמלק ומלכים א' יח'
ספרים: עמלק ב' ז' א'
10. כבוד בניהם
מוחזבת ואשריהם על
עץ רען על בעזת
הבנות: יחזקאל י'
11. והשדדתי את
בנימינם דברתי את
תעמיכם ונחתי את
פניכם
לגולים ונעלתי נשני
אחכם:
12. שמע ישראל א'
אלוהי א' את:

דברים ו ד

ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין

ללא ידור בשמו ולא יקיים בשמו. אע"פ דה"י ב' מלא ישמע נפקי ובמקור נמי אמרינן דלא ישמע אזהרה למדיח אין זה או שכללות דחדא מילתא היא ששמיע שם עבודה כוכבים והא דלא נפקי בולבו מלא חסירו משום דאי לא כתיב אלף חד קרא הוה

וּקְמִינָן לִיה לְגִדּוּר וּמִקִּיִּים אֲנִי מֵשׁוּם
בְּרַחֲמֵי כֹכְבֵּי־הַמַּזְלָה בְּחִיבָה דְּמִתּוֹרָה
וְסוֹבִיר שְׂמֵה אֲלֻטְרִךְ וְאֶפְסֵי לְגִדּוּר
וְסוֹבִיר אֲבוּר מִיּוֹר קֶסֶה דְּלֵא שִׁמְעַ
יֵלְלָא שְׁמִינָן לְהֹאדָרָה מִיִּתֵּם בִּדְ וִיֵּל
מֵשׁוּם הִבִּי קֶאֱמֵר דִּיא לְהֹאֲקִמִי
שִׁמְעַ אֲזִיכְרָה לְמִדִּית וּמַעֲשִׂיקָרָה
פְּלִגְנִיּוֹר בִּבִּי קֶרֶף אֲלֵא
אֲסֻמְוִיבִירָה בְּעִלְמָה דְּעִיקָר מִילְתָּה
דְּכֻלָּהּ מִלָּא מְזִכּוּר וְנֶפֶק:

ספור יצאם שיעשה שותפות.
אמר ר' שמאל כ"ט
בועה עמיה דאין לקבל הימנו ור"ה
ומר מותר לקבל הימנו השבועה קודם
ויפסיק כדאמר בפ"ק דמס' ע"ג (דף ק):
מלוה ע"פ שפרעין ממנו מפני שהוא
מחזיל מידים ולא מיישעין דילמא אזיל
ויהי ואלו ע"פ דהתם ספק ורסא
דאמר ר' חמא בונה איה כולן שבעים
קדשים שלהן ואין חושפין בהם
לכחן ואלו ע"פ שמה שומריהן עמהם
ע"פ וכוונתם לכבד אחרים מ"מ אין זה
כ"ס ערודת חכמים דאין דעתם לעשה
מיס ואלו ע"פ שמתפסין שם שמים
ובד אחר לא אשכחן דלמור לגרוס
אחרים לשחק ולפני עור ליכא דבני
נח לא ההירו על קרם):
מקולס

כתובה בתורה מותר להוכיז שמה והא היכא
ל קרם נבו ואי לא כתיבא לא מתיב רב משרשיא
שלש שהיא כמגדיון לשילה שהן שתי טבילות
ב גמור אמר רבינא גר נמי מכתב כתיב דר
לחן ^ט אמר רב נחמן וכל ליצנותא אסירא חזי
ויכבים דשריא דכתיב כרע כל קרם נבו ^ט קרסו
גט משא ^ט וכתיב דברו לעגלות בית און יגורו
ליו עמו וכמריו עליו יגילו על כבודו כי גלה כ
ליו כבדו אמר רבי יצחק מאי דכתיב ועתה
הם מסכה מכספם כתבונם עצבים וגו' אמר רב
וכל אחד ואחד עשה דמות ידתו ומניחה ב
וציאה מתוך חיקו ומחבקה ומנשקה מאי ^ז וזכב
ר יצחק דבי רבי אמי שהיו משרתי עבודת כ
בעלי ממון ומרעבים את העגלים ועושין דמות
בוסייהן ומציצין אותן לחוץ כיון שראו אותן רצי
הן אומרים לו עבודת כוכבים חפץ כך יבא ויזכב עי
בחי אדם עגלים ישקון עגלים ישקון לזכוב אדם
בא כל הוזהב את בנו לעבודת כוכבים אמר ר
יבא וישק לו אמר רב יהודה אמר רב ^א ואנשי
נות ומאי ניהו תרנגולת ^א ואנשי כות עשו א
ורנגול ^א ואנשי חמת עשו את אשימה ומאי ניהו
שו (את) ^ט נבחן ואת תרתק ומאי ניהו כלב וחמור
ות בנייהם (ואם בנותיהם) באש לארמולך וענמלך
היו הפרד והסוס אדרמלך דאדר ליה למריה במעי
מריה קברא אף חזקיה מלך יהודה ביקש אביו
סככו ואון סלמנדרא אמר רב יהודה אמר רב יודע
וכבים שאין בה ממש ולא עברו עבודת כוכבים
פרהסיא מתיב רב משרשיא ^ט כיכור בנייהם מוזבחום
ישש לו געגועין על בנו חדר דאביקו ביה ת"ש ^י וי
לזליכם ^ט אמר אליהו הצדיק היה מחזר על תפ
עם אחת מצא חינוק שהיה תפוח ומוטל באשפה א
תה אמר לו ממשפחה פלונית אני אמר לו כלום נע
מר לו לאו חרץ ממני אמר לו אם אני מלמדך דבר ש
מר לו הן אמר לו אמור בכל יום ^י שמע ישראל ה' א

יִרְתָּ מִמִּצְחֹתָם וְאֶשְׂרֵיהֶם: כָּסֶר דְּאִיִּקּוּ בִּיה. אַחֲרַי שְׁתַּקְשְׁרוּ

גלומר שאין לוקין עליו. דמ' ישרפנו ויפטור: לא מן השם ששומר לי. הממן: לא יגרוס ישמעו ויראו. ולא יוקיפו ל'.

לומר שאין לוקן עליו דברי רבי יהודה רבי יעקב אומר לא מן השם הוא זה אלא משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה *וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקן עליו מכלל דרבי יהודה סבר לוקן עליו: הנודר בשמו והמקיים בשמו הרי זה בלתי: הנודר בשמו והמקיים בשמו מנול דתניא *וישם אלהים אחרים לא תזכירו *שלא יאמר אדם לחבירו שמור לי בצד עבודת כוכבים פלונית *לא ישמע על פך שלא ידור בשמו ולא יקיים בשמו ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו ויקיימו בשמו דבר אחר לא ישמע על פך *אזהרה למסית ולמדיח מסית כהדיא כתיב ביה *כל ישראל ישמעו *ויראו וגו' *אלא אזהרה למדיח ולא יגרום לאחרים שידרו בשמו ושיקיימו בשמו מסייעא ליה לאבזה דשמואל דאמר אבזה דשמואל *אסור לאדם *שיעשה שותפות עם העובד כוכבים שמו יתחייב לו שבועה ונשבע בעבודת כוכבים שלו והתורה אמרה לא ישמע על פך כי אתא עולא בת בקלנבו אמר ליה רבא והיכא בת מר אמר ליה בקלנבו אמר ליה *והכתוב ושם אלהים אחרים לא תזכירו אמר ליה הכי אמר ר' יוחנן *כל עבודת כוכבים

שמה והא ה'כא כתיבא דכתיב 'כרע
לא מתיב רב משרשיא^א יראה אחת מרובה
שהן שתי מבילות ושני ספוגין הרי זה
למי מכתב כתיב דכתיב 'העורכים לגד
ליצנותא אסירא חוץ מליצנותא דעבודת
לכל קרם גבו 'קרסו כרעו יחדו לא יכלו
לגות בית און יגורו שכן שומרון כי אבל
על כבודו כי גלה ממנו אל תקרי כבודו
מאי דכתיב 'ועתה יוסיפו לחטא ויעשו
עצבים וגו' מאי כתבונם עצבים "מלמד
תיראתו ומניחה בכיסו בשעה שזוכרה
ומנשקה מאי 'וזכתי אדם עגלים ישקון
וי משרתי עבודת כוכבים נותנים עיניהם
עגלים ועושין דמות עצבים ומעמידין בצד
כיון שראו אותן רצין אחריהן וממשמשין
חפץ כך יבא ויזבח עצמו לו אמר רבא האי
ישקון לזכות אדם מיבעי ליה אלא אמר
גדולה כוכבים אמר לו דרוין גדול הקריב
ידה אמר רב 'ואנשי בכל עשו את סכות
ואנשי כות עשו את נרגל ומאי ניהו
אשימא ומאי ניהו ברחא קרחא 'ההעים
ומאי ניהו כלב וחמור 'והספרוים שורפים
אש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים ומאי
גדר ליה למריה בטעניה וענמלך דעני ליה
ד יתודה ביקש אביו לעשות לו כן אלא
היה יתודה אמר רב יודעין היו ישראל בעבודת
גדו עבודת כוכבים ואלא התחיל להם עריות
זכור בניהם מובחותם וגו' וא"ר אלעזר כאמר
דאביקו ביה ח"ש "ונתתי פגריכם על פגרי
היה מחזר על תפוחי רעב שבירושלים
יפות ומוטל באשפה אמר לו מאיזה משפחה
אני אמר לו כלום נשתייד מאותה משפחה
אם אני מלמדך דבר שאתה חי בו אתה למד
ים "שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד אמר לו
הם

בִּיקוּר צִיָּה. אַחֲרֵי שֶׁנִּתְקַשְּׁרוּ צֶה מֵעֲלָמֵן תִּקְפֵּה חִיצָתָן

ממסורת הש"ס

(א) 'תוס' ע"ז פ"ה ס"ה
(ב) בקרא ויחלץ, (ג) כסדרת
(ד) וכן פ"ה ס"ה
(ה) גמילה כ"ז (ו) ונגמילה
כח: ליתא וכתבי דברו אלף
הכי ליתא רבי יצחק אמר
מהבא עגלגות בני און וזא
רבי ליתא ביקטק וזא
כשאלתו על נסן ובאין,
(ז) שבת פ"ה (ח) בקרא
כתבי נבחו וכן הגיה הגאון
ויבין י"ג (י) ויגיל
אמרן, (יא) ס"ה ויבחו
לחט, (כ) בקרא: יג, יג
(ל) ויעי' חו' גמילה כח.
ד"ה חזי ו'תוס' כסדרת כ:
ד"ה אסור:

מוסף רש"י

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones